

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2011. június 5.
Urunk mennybemenetele

A menny felé

Negyven nappal a feltámadás eseménye után Jézus mennybemenetelét ünnepeľjük.

Az Apostolok Cselekedetei szentírási könyv elején a következöket olvashatjuk: „Szenvedése után Jézus sokféleképpen bebizonyította, hogy él: negyven napon át ismételtelen megjelent” (ApCsel 1,3), egészen addig a napig, amíg felvettett a mennybe. A mennybemenetel azt jelenti, hogy a feltámadt Jézus nem találkozik többet a földön apostolaival és tanítványaival személyesen, hanem visszatér Atyjához a mennybe.

A feltámadt és mennybe ment Jézusban való hitünk nem teljesen magától értetődő, de a tanítványok számára sem volt az. Gondoljunk csak arra, hogy a feltámadt Jézust milyen nehezen ismerték fel, és akkor sem mindenki. Mária

Magdolnát a nevéen szólítja Jézus, s akkor veszi észre, hogy Jézussal és nem a kertésszel beszélget. A két emmauszi tanítvány hiába beszélget órákig Jézussal, nem tudják, hogy ő az, s csak a kenyértöréskor ismerik fel. Tamás apostol csak akkor hisz, amikor láthatja és megérintheti Jézus sebhelyeit. Sőt, a mai evangéliumban azt olvastuk, hogy amikor a tanítványok elmentek Galileába, fel arra a hegyre, ahová Jézus rendelte őket, akkor még mindig vannak néhányan, akik kételkedtek. Pedig ez már a mennybemenetel napja, s elötte többször is találkozhattak a Feltámadottal. Nem könnyű Jézust megismerni, amikor találkozunk vele, s nem könnyű hinni benne.

Jézus a mennybe érkezett! Ott vár bennünket, minden embert. Menjünk együtt és egymást segítve a mennyország felé! Jézus velünk van és velünk marad utunkon!

A mennyország kulcsa

Nincs okunk szomorkodni Jézus távozása miatt, hanem azért kell imádkoznunk, hogy a Szentlélek minket is töltsön el bátorsággal, és tanítson meg minket arra, hogy az Egyház tagjaiként az evangéliumot terjesszük a világban. E földi küldetésünk teljesítése közben nem feledkezhetünk el végső célunkról, azaz arról, hogy mi is mennybe jussunk! Vajon eljutunk oda? Vajon megtaláljuk életünkben a mennyország ajtajának kulcsát?

Az idős betegek, akikhez minden hónap elsöpéntekén gyóntatni és áldoztatni járok, előszeretettel mutatják meg alkalmanként régi, féltve őrzött kincseiket: egy-egy fényképet a szüleikről, gyermekkorukban a búcsúkor ka-

pott keresztet vagy rózsafüzért, vagy hasonló vallási tárgyakat.

Legutóbb egy 95 éves néni mutatta meg az imakönyvét, egy 1922-ben kiadott, egészen kicsi, az ember tenyerében elférő könyvecskét. A parányi könyvön látszott, hogy a néni minden nap használja. A címe ez volt: A menny kulcsa.

Napjainkban sokan megkérdőjelezzik az imádság fontosságát. Egyesek teljesen feleslegesnek tartják az imádkozást és elfecsérelt időnek tartják az erre szánt perceket. Vannak, akik csak akkor imádkoznak, ha bajban vannak, s valami miatt rászorulnak Isten segítségére. Pedig a rendszeres ima a menny kulcsa. Segít minket, hogy ne vesszük el szemünk elöl a végső célt, a mennyországot. A mennybe jutás lehetőségének kulcsa a kezünkben van.

Ima a fiatalokért

Üdvözítönk, akit az Atya küldött, hogy kinyilatkoztasd az irgalmas szeretetet, adj Egyháznak olyan fiatalokat, akik készek arra, hogy a mélyre evezzenek és a testvérek körében kinyilvánítsák megújító és üdvözítő jelenléteket.

Szent Szűz, Megváltónk édesanyja, biztos vezetönk Isten és a felebarát felé, te, aki szíved mélyén megőrizted Jézus szavait, anyai közbenjárásoddal oltalmazd a családokat és az egyházi közösségeket, hogy segítsék a gyermekeket és a fiatalokat, amikor az Úr hívására nagylelkű választ kell adniuk.

Boldog II. János Pál pápa

Urunk mennybemenetele	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat, Szent Barnabás apostol	Pünkösdvasárnap
ApCsel 1,1-11 Ef 1,17-23 Mt 28,16-20	ApCsel 19,1-8 Jn 16,29-33	ApCsel 20,17-27 Jn 17,1-11a	ApCsel 20,28-38 Jn 17,11b-19	ApCsel 22,30;23,6-11 Jn 17,20-26	ApCsel 25,13-21 Jn 21,15-19	ApCsel 11,21b-26; 13,1-3 Mt 10,7-13	ApCsel 2,1-11 1Kor 12,3b-7.12-13 Jn 20,19-23